PETRUS PICTAVIENSIS. PETRUS COMESTOR

Frankreich, 13. Jh. Seite 28r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

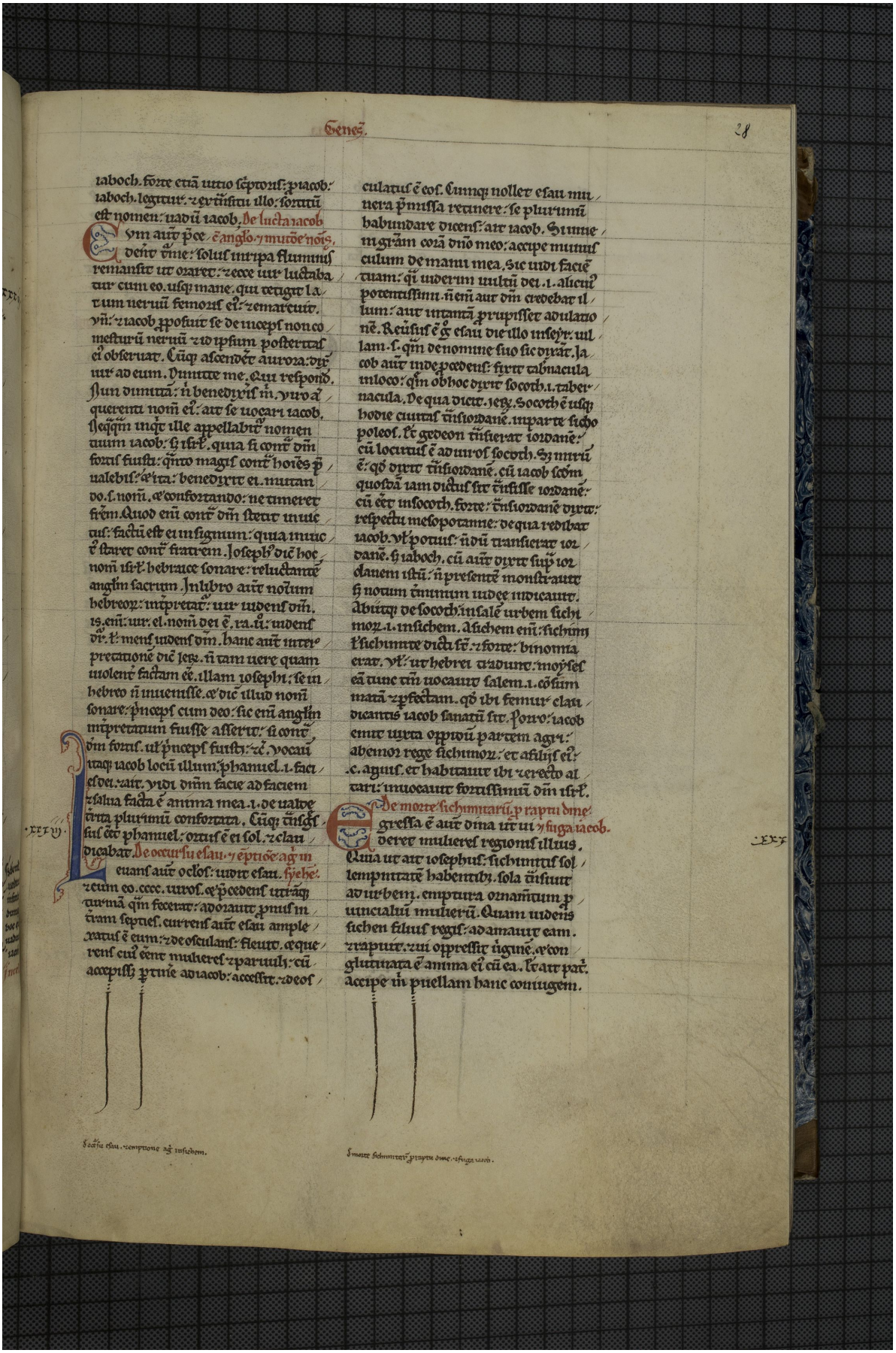

iaboch. forte etiã uitio sepiouis: piacob:
iaboch. legitur: ⁊ ex tunsitu illo: fortiũ
est nomen: uadũ iacob. De luctatione iacob

Cum autẽ pce. ẽ anglo ⁊ mutãe nois.
deiit ũne: solus uir ripa fluminis
remansit ut oraret: ⁊ ecce uir luctaba
tur cum eo. usq; mane. qui tetigit la
tum ueruũ femoris eius: ⁊ emarcuit.
ait: ⁊ iacob ꝓfuit se de incepsi non co
mestiurũ ne ruũ ⁊ ad ipsum postertiat
eiꝰ obseruat. Cũq; ascendẽt aurora: dixit
uir ad eum. Dimitte me. Qui respond.
Non dimittã: nisi benedixis mihi. Vnde
querens nomen eius: ait se uocari iacob.
Sed qm iniqt ille appellabitur nomen
tuum iacob: sed israel. quia si contra dm
fortis fuisti: qm to magis contra homines p
ualebis: et ita: benedixit ei. mutan
do. s. nomen. et confortando: ne timeret
fiem. Quod enim contra dm steuit uiue
ns: factũ est ei in signum: quia iniuc
e stare contra fiatem. Ioseph dicit hoc
nomen israel hebraice sonare: reluctantem
anglm sacrum. In libro autẽ notum
hebreoꝝ: interpretat: uir uidens dm.
is enim: uir. el. nomen dei ẽ. ra. ui: uidens
dr. l: mens uidens dm. hanc autẽ interpre
tationem dicit ieiu. ñ tam uere quam
uolent factam ẽ. illam ioseph: se in
hebreo ñ inuenisse. et dicit illud nomen
sonare: incepsi cum deo: sic enim anglm
interpretatum fuisse asseruit: si contra
dm fortis. uel incepsi fuisti: ⁊ c. vocauit
itaq; iacob locũ illum: phanuel. i. faci
es dei: ait. vidi dm facie ad faciem
⁊ salua facta ẽ anima mea. i. de uaste
tiõe plurimũ confortata. Cũq; ortus
esset phanuel: ortus ẽ ei sol. ⁊ claudi
cabat. De occursu esau ⁊ eptiõe ag in
euans autẽ oculos: uidit esau. hyehe:
cum eo. ecce. uiros. et ꝓcedens utiq;
turmã qm fecerat: adorauit ynus in
tram septies. currens autẽ esau ample
xatus ẽ eum: ⁊ deosculans: fleuit. et que
rens cui essent mulieres ⁊ paruuli: cui
accipiis ptinie ad iacob: accessit. ⁊ deos
culatus ẽ eos. Cumq; nollet esau mu
nera ꝓmissa retinere: se plurimũ
habundare dicens: ait iacob. Si inue
ni gratiã coã dno meo: accipe munus
culum de manu mea. sic uidi faciẽ
tuam: qi uderum uultũ dei. i. alicui
potentissimi. ñ enim aut dm credebat il
lum: aut intimã ꝓpuisset adulatio
nẽ. Reusus ẽ g esau die illo in seyr: uul
lam. s. qm de nomine suo sic dixit. Ia
cob autẽ inde ꝓcedens: fixit tabnacula
in loco: qm ob hoc dixit socoth. i. taber
nacula. De qua dicit. ieiu. Socoth ẽ usq;
hodie ciuitas ñ iordanẽ. in parte sicho
poleos. kt gedeon ñ fuerat iordanẽ:
cũ locutus ẽ ad uiros socoth. Sy nuru
ẽ: qd dixit ñ iordanẽ. cũ iacob scm
quosdã iam diebus fuit ñ fuisse iordanẽ:
cũ eet in socoth. forte: ñ iordanẽ dixit:
respectu mesopotamie: de qua redibat
iacob. vt ponit: ñ dũ transierat ior
danẽ. si iaboch. cũ autẽ dixit sup ior
danem istũ: ñ presentẽ monstrauit
si notum ñ unum iudee indicauit.
abutq; de socoth in salẽ urbem sichi
moꝝ. i. in sichem. Sichem enim: sichum
i sichimite dicti sẽ. ⁊ forte: binomia
erat. vt: ut hebrei traduit. moysei
eã tunc tm uocauit salem. i. cõsum
matã ⁊ ꝓfectam. qd ibi fecit esau
dicentis iacob sanatũ fuit. Porro: iacob
emit uiria oppidũ partem agri:
a hemor rege sichimoꝝ: et a filiis ei:
.c. agnis. et habitauit ibi ⁊ erectũ al
tari: inuocauit fortissimũ dm israel.
De morte sichimitarũ. p raptu dme
gressa ẽ autẽ dina uir ui ⁊ fuga iacob.
deiit mulieres regionis illius.
Quã ut ait iosephus: sichimitis sol
lempnitatẽ habentibus. sola ñ fuit
ad urbem. emptura ornamentum p
uincialiũ mulierũ. Quam uidens
sichem filius regis: adamauit eam.
⁊ rapuit. ⁊ ui oppressit ñ ignis. et con
glutinata ẽ anima eius cũ ea. ⁊ ait pri.
accipe in puellam hanc coniugem.

Facta ira. ⁊ emptione ag in sichem.

Inmorte sichimitarũ. p raptu dme. ⁊ fuga iacob.